

تعیین میزان حداقل غلظت مهار کنندگی از رشد (MIC) تلوریت پتاسیم در نمونه های اشیریشیا کلی جدا شده از کشت ادرار و مدفوع در انسان

شهلا منصوری*، سید محمد نایب آقایی**

چکیده

هدف: مقاومت به یون فلزات سنگین در بسیاری از باکتریها دیده شده و از آنجا که هر تغییری در عمل کرد باکتری می تواند از نظر علمی و کلینیکی اهمیت داشته باشد؛ هدف از این بررسی تعیین میزان مقاومت نسبت به یون فلزی تلوریت پتاسیم در نمونه های بالینی اشیریشیا کلی می باشد.

روش بررسی: حداقل غلظت مهار کنندگی از رشد (MIC) تلوریت پتاسیم برای ۴۴۹ نمونه اشیریشیا کلی جدا شده از عفونت ادراری و فلور طبیعی مدفوع با روش استاندارد رقت در آگار تعیین شد.

یافته ها: برای حدود یک دوم ایزوله ها (۴۸/۷ درصد) MIC برابر و یا کمتر از یک میکروگرم در میلی لیتر پس از ۲۴ ساعت اینکوباسیون در ۳۵C بود. بسیاری از باکتریها که در مجاورت غلظت کم پتاسیم تلوریت قادر به رشد نبودند (MIC کمتر و یا مساوی با ۵ میکروگرم در میلی لیتر)، در طول ۲۴ ساعت اینکوباسیون مجدد شروع به رشد نمودند و میزان MIC برای این جدایه ها افزایش یافت، و تفاوت میان MIC در فاصله زمانی ۲۴ و ۴۸ ساعت از نظر آماری معنی دار گردید ($P \leq 0/0006$). در محیط حاوی غلظت های معادل و یا بیشتر از ۱۰ میکروگرم در میلی لیتر تلوریت پتاسیم، باکتری ها کلنی سیاه رنگ تولید نمودند. تفاوت آماری معنی داری میان MIC در باکتریهای جدا شده از نمونه های مدفوع و ادرار انسان با یکدیگر دیده نشد.

نتیجه گیری: نتایج نشان دهنده مقاومت بالا در بیش از نیمی از سویه های کلینیکی اشیریشیا کلی نسبت به فلز تلوریت می باشد. به دلیل امکان مقاومت همزمان بین آنتی بیوتیک ها و یون فلزات سنگین ادامه این بررسی با هدف تعیین مقاومت همزمان با آنتی بیوتیک ها و سایر فلزات سنگین در این باکتری و سایر جنس های باکتریایی در این منطقه لازم است.

کلید واژه گان: تلوریت پتاسیم، اشیریشیا کلی، عفونت ادراری، فلور طبیعی مدفوع

مقدمه

دارای اثرات سمی باشند (۲). تلوریت پتاسیم از اصلاح فلزی است که سبب مهار رشد طیف وسیعی از باکتریها می گردد (۱). بر اساس برخی گزارشات مقاومت خود به خود نسبت به به عنوان نشانگر ژنتیکی در کارهای تحقیقاتی استفاده کرد (۳). در حالیکه محققین دیگر را در

فلزات سنگین در صنایع مختلف کاربرد داشته و از عوامل عمده آلودگی های محیطی می باشند (۱). اگر چه یون بسیاری از فلزات سنگین در غلظت کم از اجزاء ضروری رشد سلولی می باشند؛ در غلظت های بالاتر که معمولاً در محیط های آلوده وجود دارد، این یون ها می توانند

1-Minimum Inhibitory Concentration

* استاد گروه میکروبی شناسی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

**عضو هیئت علمی دانشگاه لرستان

۱- نویسنده مسؤل

دریافت مقاله: ۱۳۸۲/۱۰/۲۳ دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۸۴/۵/۱ اعلام قبولی: ۱۳۸۵/۱/۲۸

مجله علمی پزشکی، دوره ۵، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۵

محیط های آلوده به املاح فلزی می توانند نقش بسیار مهمی در بروز؛ بقاء و انتقال مقاومت به آنتی بیوتیک ها در باکتریها داشته باشند (۹). از املاح تلوریت مانند پتاسیم تلوریت بیش از ۸۰ سال است که در باکتری شناسی برای جدا سازی برخی باکتری های بیماریزا نظیر استافیلوکوک ارئوس، کورینوباکتریوم دیفتریه و شیگلاها استفاده میشود (۱۰). افزودن تلوریت پتاسیم به محیط های کشتی مانند سوریتول مگانگی آگار سبب جداسازی بهتر سروتایپ O157، که از انواع اشیشیا کلی های انتروهوموراژیک می باشد، میگردد و علت آن مقاومت بهتر سویه های O157 در مقایسه با سایر انواع اشیشیا کلی نسبت به تلوریت می باشد (۱۱). بیشتر کارهایی که اخیراً در مورد حساسیت نسبت به تلوریت انجام شده روی باکتریهای استاندارد بوده است در این مطالعه ما میزان MIC را برای ۴۴۹ جدایه اشیشیا کلی که از عفونت ادرار و یا فلور روده (کشت مدفوع) در انسان جداسازی شده اند، مورد بررسی قرار دادیم.

روش بررسی

جدایه های اشیشیا کلی شامل ۲۶۵ نمونه جدا شده از عفونت ادرار و ۱۸۴ نمونه جدا شده از کشت مدفوع در انسان بودند. تمام باکتریهای جداسازی شده توسط تستهای بیوشیمیایی استاندارد شناسایی گردیدند (۱۲).

حداقل غلظت مهار کنندگی از رشد (MIC) تلوریت پتاسیم با روش استاندارد رقت در آگار مورد بررسی قرار گرفت (۱۳). برای انجام آزمایش از محیط مولر-هیتون آگار (Oxoid) که به آن غلظت های مختلف تلوریت پتاسیم (استریل شده توسط فیلتر میلی پور) اضافه شده بود، استفاده گردید. سوسپانسیون میکروبی. استاندارد شده با نیم مک فارلند، به نسبت ۱:۲۰۰ رقیق گردید به طوری که در ۱۰ میکرولیتر آن که برای تلقیح به محیط کشت استفاده شد، حدوداً ۱۰^۴ ارگانیزم وجود داشته باشد. آخرین رقتی از تلوریت پتاسیم در محیط که رشد میکروبی در آن صورت

اشیشیاکلی های جدا شده از منابع کلینیکی یافته اند که ایجاد مقاومت نسبت به تلوریت در این باکتریها نموده و به سبب فراوانی این پلاسمیدها در میان باکتریهای انتریک، مقاومت نسبت به تلوریت پتاسیم در میان این باکتریها معمول گزارش شده است (۴). نظر می رسد که تلوریت از طریق فعالیت اکسیداتیو سبب جلوگیری از رشد باکتریها نموده و به همین دلیل فعالیت گسترده ای بر علیه طیف وسیعی از میکروارگانیزم ها دارد (۴، ۵). از مکانیزم های ممکن برای سم زدایی تلوریت، احیاء آن به فرم فلزی (Tellurium) است و به همین دلیل باکتری های رشد کرده در محیط های حاوی تلوریت کلنی های سیاه رنگ تولید میکنند (۶، ۷، ۸). در بسیاری از محیط های آلوده به املاح فلزی باکتریها مقاومت بیشتری نسبت به آنتی بیوتیک ها دارند (۸، ۹). به علت گستردگی استفاده از فلزات سنگین؛ بسیاری از محیط ها آلوده به این املاح می باشند. باکتریهایی که قادر به رشد در مجاورت فلزات سنگین هستند نقش مهمی در چرخه بیولوژیکی و شیمیایی این فلزات در طبیعت دارند از طرفی این باکتریها مفید بوده و قادرند یون فلزات سنگین را از حالت اکسیده که در ارتباط با سمیت و حلالیت این فلزات است خارج کرده و آنها را به حالت احیا شده، غیر محلول و بدون سمیت در آوردند (۶، ۷، ۸). از طرف دیگر ارتباطی بین مقاومت به یون فلزات سنگین و آنتی بیوتیک ها وجود داشته و بسیاری از محققین معتقدند که ژنهای مقاومت به فلزات سنگین و برخی آنتی بیوتیک ها در فواصل نزدیک و بر روی یک پلاسمید مشترک حمل میگردند و بنا بر این احتمال مقاومت همزمان بین آنها وجود دارد (۴، ۵، ۸). وجود چنین پلاسمیدهایی به نفع باکتری و بقاء این باکتری در یک محیط اکولوژیک مشترک با باکتریهای فاقد این پلاسمیدها میگردد (۵). باید در نظر گرفت که باکتریها به خصوص اشیشیاکلی، که به فراوانی در محیط یافت می شود به حدی با آلودگی های محیطی و فلزات سنگین در تماس است که الزاماً برای بقاء لازم است تا مکانیزم هایی ژنتیکی را جهت مقابله با این سمیت به کار گیرد. (۶ و ۷). در نتیجه

گونه اختلاف معنی دار از آزمون آماری T-Test و پس از ۲۴ و ۴۸ ساعت اینکوباسیون در ۳۵ C محیط های کشت مورد بررسی قرار گرفته؛ رشد و عدم رشد در زمان های ۲۴ و ۴۸ ساعت یادداشت شد. میزان MIC برای ۲۱۹ (۴۷/۸ درصد) جدایه پس از ۲۴ ساعت اینکوباسیون میکروگرم / میلی متر ۱ بود (جدول ۱).

نگرفته و یا کمتر از ۵ کلنی میکروبی رشد داشت ، به عنوان MIC در نظر گرفته شد. جهت مقایسه داده ها و تعیین هر مجذور کای (X^2) استفاده شد و میزان $\leq 0/05$ به عنوان تفاوت آماری معنی دار در نظر گرفته شد، تجزیه و تحلیل های آماری توسط نرم افزار E PI6 صورت گرفت.

یافته ها

جدول ۱: حداقل غلظت مهار کنندگی از رشد تلوریت پتاسیم برای ۴۴۹ جدایه اشیریشیا کلی^x پس از ۲۴ ساعت اینکوباسیون در ۳۵ C

حداقل غلظت مهار کنندگی از رشد برحسب میکروگرم بر میلی لیتر تعداد (درصد)								
زمان اینکوباسیون (ساعت)	۱	۲/۵	۵	۱۰	۲۰	۴۰	۸۰	≤ 160
۲۴	۲۱۹ (۴۸/۸)	۲۸ (۶/۲)	۱۶ (۳/۶)	۴۲ (۹/۳۵)	۶۲ (۱۳/۸)	۶۳ (۱۴)	۱۲ (۲/۷)	۷ (۱/۶)
۴۸	۱۶۷ (۳۷/۲)	۴۷ (۱۰/۵)	۴۵ (۱۰)	۵۲ (۱۱/۶)	۵۷ (۱۲/۷)	۵۳ (۱۱/۸)	۱۶ (۳/۶)	۱۲ (۲/۷)
P	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۱	۰/۰۲۷	۰/۰۶۲	۰/۳۲	۰/۴۴	۰/۲۴

- اشیریشیا کلی های جدا شده شامل ۲۶۵ نمونه جدا شده از عفونت ادراری و ۱۸۴ نمونه از کشت فلور طبیعی مدفوع می باشند.

تمامی باکتری هایی که در محیط های حاوی ۱۰ میکروگرم در میلی لیتر (یا بیشتر) از تلوریت رشد کرده بودند در این محیط کلنی سیاه ایجاد نمودند. میزان MIC در سویه های ادراری و مدفوعی مشابه بوده و اختلاف معنی داری نداشت (جدول ۲).

بسیاری از باکتری ها که در غلظت کم تلوریت پتاسیم ($5 \geq \mu\text{g/ml}$) در ۲۴ ساعت اولیه رشد نکرده بودند در مدت اینکوباسیون مجدد به مدت ۲۴ ساعت شروع به رشد نمودند، به طوری که اختلاف میان MIC در زمان های ۲۴ و ۴۸ ساعت برای این سویه ها معنی دار گردید ($P < 0/0006$).

جدول ۲: مقایسه میزان MIC تلوریت پتاسیم در باکتریهای جدا شده از عفونت ادراری و کشت مدفوع پس از ۲۴ ساعت اینکوباسیون در ۳۵ C

حداقل غلظت مهار کنندگی از رشد برحسب میکروگرم/میلی لیتر؛ تعداد (درصد)								
نمونه	۱	۲/۵	۵	۱۰	۲۰	۴۰	۸۰	≤ 160
ادرار	۹۴(۵۱/۱)	۹(۴/۹)	۷(۳/۸)	۱۷(۹/۲)	۲۱(۱۱/۴)	۲۷(۱۴/۵)	۶(۳/۳)	۳(۱/۶)
مدفوع	۱۲۵(۴۷/۲)	۱۹(۲/۳)	۹(۳/۴)	۲۵(۹/۴)	۴۱(۱۵/۵)	۳۶(۱۳/۶)	۶(۲/۳)	۴(۱/۵)
P	۰/۴	۰/۳۲	۰/۸	۰/۹	۰/۲	۰/۷	۰/۵	۰/۹

بحث

و در میان باکتریهای انتریک گسترده بوده و علاوه بر مقاومت به تلوریت مقاومت به کلی سین‌ها، آنتی‌سپتیک‌ها و فاژها را حمل می‌کنند (۱۱،۱۷). همچنین میزان مقاومت در سویه‌های انتروهموراژیک از سروتایپ‌های O157 به فراوانی بیشتری گزارش شده و میزان MIC برای این باکتری‌ها بین ۲۵ تا ۲۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر گزارش شده است (۱۱،۱۷). در مطالعه حاضر حدود نیمی از جدایه‌ها دارای MIC معادل و یا کمتر از ۱ میکروگرم در میلی‌لیتر بودند؛ در حالیکه MIC معادل ۲۰، ۴۰، ۸۰ و ۱۶۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر به ترتیب در ۲۰ درصد، ۳۸/۱ درصد، ۵/۶ درصد و ۳/۱ درصد جدایه‌ها مشاهده شد. همچنین در این بررسی MIC برای ۵ سویه اشیریشیا کلی که با روش کشت سلولی با سلول‌های vero و اگلوتیناسیون با آنتی‌سرم O157 مثبت گزارش شده بودند (۱۸)، و دو سویه مولد توکسین ورو (VT1، VT2) تهیه شده از انسیتور پاستور ایران ۲۰-۲/۵ میکروگرم در میلی‌لیتر بود. در این تحقیق ما از روش استاندارد رقت در آگار استفاده نموده و تعداد باکتریها را پس از استاندارد کردن با ۰/۵ مک فارلند ۲۰۰:۱ رقیق نمودیم (۱۰^۴ باکتری برای تلقیح). نکته جالب توجه اینکه کوچکترین تغییری در رقت باکتری اثر بسیار زیادی بر روی میزان MIC داشت. خنثی شدن و یا کاهش اثرات سمی تلوریت در غلظت کم می‌تواند در این امر موثر باشد. که معنی دار شدن تفاوت MIC نسبت به تلوریت در این باکتریها در فاصله زمانی ۲۴ و ۴۸ ساعت نیز تایید کننده کاهش اثر ضد میکروبی تلوریت در غلظت کم می‌باشد. مشاهدات مشابهی در مورد فلز وانادیوم و مخمر ساکورمیس دیده شده است، که علت آن، احیاء وانادیوم در غلظت کم و خروج آن از سلول فرض شده است. در حالیکه در غلظت بالا میزان فلز وارد شده به سلول بیشتر از حدی بوده که تمامی آن احیاء گردد، در نتیجه حجم زیادی از وانادیوم در سلول جمع شده و مانع رشد

میکروارگانیزم‌ها نقش مهمی در تجزیه و از میان برداشتن یون‌های فلزی در محیط داشته و مطالعه مقاومت آنها نسبت به فلزات سنگین در شناخت پدیده‌های محیطی و فرایندهای حیاتی نقش عمده ای دارد. کاهش نگران‌کننده حساسیت باکتریها به داروهای ضد میکروبی در چند سال گذشته بعلت واکنش این باکتریها به شرایط محیطی نامناسب و در جهت بقاء آنها سبب مشکل شدن درمان عفونتهای میکروبی گردیده است (۱۴). بسیاری از ژن‌های مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌ها خارج کروموزومی بوده و از طریق عوامل جایگزینی^۱ پلاسمیدها و یا اینترگرئون‌ها^۲ حمل میگردند. بسیاری از این عوامل به آسانی در بین گروه‌های مختلف باکتریها جا به جا شده و اکثریت مقاومت همزمان به چندین آنتی‌بیوتیک، فلزات سنگین و سایر مواد سمی را حمل میکنند (۸). در اصفهان دکتر کرباسی زاده و همکاران، در باکتریهای جدا شده از عفونتهای بیمارستانی پلاسمیدهای کونژوگاتیوی را شناسایی نموده اند که علاوه بر مقاومت به فلزات سنگین، مقاومت به برخی از آنتی‌بیوتیک‌ها را نیز انتقال میدهند (۱۵). در مورد مقاومت به تلوریت در ایران اطلاعات مکتوبی در دست نیست. به طور کلی مقاومت به تلوریت در باکتری اشیریشیا کلی بیشتر از سایر باکتریها مورد بررسی قرار گرفته است لیکن در مورد میزان مقاومت و حداقل غلظت مهار کنندگی از رشد در این باکتری اطلاعات ضد و نقیضی در دست است. برای مثال در بررسیهای انجام شده توسط توماس و همکاران و همچنین تایلور و همکاران تلوریت بشدت برای اشیریشیا کلی سمی گزارش شده و میزان متوسط MIC برای این سلول‌ها حدود ۱ میکروگرم در میلی‌لیتر بوده است (۱۶) و (۱۰). در حالیکه به عقیده گروه دیگر پلاسمیدهایی که مقاومت به تلوریت را حمل می‌کنند به فراوانی در طبیعت

1-Transposons
2-Intergrons

میزان MIC بین انواع O157 و سایر اشریشیاکلی ها وجود ندارد. با بررسی سویه های مقاوم بدست آمده در این تحقیق میتوان بسیاری تحقیقات دیگر نظیر بررسی ژن های مسئول در ایجاد مقاومت و فاکتورهای فیزیولوژیک در ارتباط با مقاومت و ارتباط مقاومت همزمان به سایر فلزات یا داروهای ضد میکروبی را مورد بررسی قرار داده و به نتایج مهم تری در آینده دست یافت.

تقدیر و تشکر

هزینه انجام این طرح از طریق حوزه معاونت پژوهشی پرداخت گردیده و خانم ها ثریا شریفی سراسیابی؛ افسانه امینی و فاطمه محمدی در انجام آن با ما همکاری داشته و شایسته تقدیر می باشند.

باکتریها میگرد (۱۹). در مورد فلز کادیوم در اشریشیا کلی سویه K12 نیز در ساعتهای اولیه آسیب وارد شده پس از یک دوره کوتاه ترمیم یافته و سلول در مجاورت غلظت کم کادمیوم به رشد ادامه خواهد داد (۲۰). در مورد مکانیزم این تغییر MIC در مورد تلوریت گزارشی در منابع دیده نشده و نیاز به بررسی بیشتر دارد. در بررسی تایلور در سال ۲۰۰۲ میزان MIC برای سویه های O157 بالاتر از تحقیق حاضر گزارش شده است که علت آن می تواند با غلظت سوسپانسیون میکروبی در ارتباط باشد، این پژوهشگران از غلظت سلولی بیشتری ($10^4 \times 5$ سسسلول میکروبی) برای تعیین میزان MIC استفاده کرده اند (۱۰). در این بررسی با انجام تست MIC بر روی تعداد زیادی جدایه میکروبی نشان دادیم که مقاومت به تلوریت در بین اشریشیاکلی ها پدیده ای نادر نبوده بلکه به فراوانی در بین جدایه های کلینیکی نیز دیده می شود و تفاوتی از نظر

منابع

- 1-Avazer C, Turner RJ, Pommier J, Weiner J H, Gioredano G, Vermeglio A. Tellurite reductase activity of nitrate reductase is responsible for the basal resistance of Escherichia coli to tellurite. *Microbiol* 1997;143:1181-9.
- 2-Romero CM, Gatt ME, Bruno E. Effects of heavy metals on microbial activity and sediment communities. *World J Microbiol Biotechnol* 1999;15:179-84.
- 3-Sanchez-Romero J M, Diaz-Orejas R, Lorenzo VD. Resistance to tellurite as a selection marker for genetic manipulations of Pseudomonas strains. *App Environ Microbiol* 1998; 64:4040-6.
- 4-Alonso G, Gomes C, Gonzalez C, Rodriguez Lemoine V. On the mechanism of resistance to channel-forming colicines (PacB) and tellurite, encoded by plasmid Mip233 (IncH13). *FEMS Microbiol Lett* 2000;15: 257-61.
- 5-Whelan KF, Sherburne RK, Taylor DE. Characterization of a region of the Inc HI2 plasmid R478 which protects Escherichia coli from toxic effects specified by components of the tellurite, phage, and colicin resistance cluster. *J Bacteriol* 1997;179:63-71.
- 6-Suzina NE, Duda VI, Anisimova LA, Dimitriev VV, and Boronin AM. Cytological aspects of resistance to potassium tellurite conferred on Pseudomonas cells by plasmids. *Arch Microbiol* 1995;163: 282-5.
- 7-Hughes M N, and Poole RK. Metal speciation and microbial growth. The hard (and soft) facts. *J Gen Microbiol* 1991;137:725-34.
- 8-McArthur JV, Tuckfield RC. Spatial pattern in antibiotic resistance among stream bacteria: effects of industrial pollution. *App Environ Microbiol* 2000; 66:3722-6.
- 9-Pal A, Dutta S, Mukherjee P K, Paul A K. Occurrence of heavy metal-resistance in microflora from serpentine soil of Andaman. *J Basic Microbiol* 2005;45:207-18.

- 10-Taylor DE, Rooker M, Keelan M, Martin I, Perna NT, Burland V, et al. Genomic variability of O islands encoding tellurite resistance in enterohemorrhagic *Escherichia coli* O157: H7 isolates. *J Bacteriol*. 2002;184:4690-8.
- 11-Hiramatsu R, Matsumoto M, Miwa Y, Suzuki Y, Saito M, Miyazaki Y. Characterization of shiga toxin – producing *Escherichia coli* O26 strains and establishment of selective isolation media for these strains. *J Clin Microbiol* 2002; 40: 922-5.
- 12-MacFaddin J F. Gram –negative enterobacteriaceae and other intestinal bacteria. In: MacFaddin J F, editor. *Biochemical tests for identification of medical bacteria*. 3th ed. Lippincott Williams & Wilkins; 2000.732-802.
- 13-Forbes B A, Sahm DF, and Weissfeld A S. Laboratory methods for detection of antibacterial resistance. In *Bailey & Scott's Diagnostic Microbiology*. 10th ed. Mosby. 1998:250-273.
- 14-Hammersmidt S, Hacker J. Threat of infection: Microbes of high pathogenic potential strategies for detection, control and eradication. *Int J Med Microbiol* 2005;295:141-51.
- 15-Karbasizadeh V, Badami N, Emtiazi G. Antimicrobial, heavy metal resistance and plasmid profile of coliforms isolated from nosocomial infections in a hospital in Isfahan, Iran. *Afr J Biotechnol* 2003; 2: 379-83.
- 16-Tomas J M, Kay W W. Tellurite susceptibility and non-plasmid-mediated resistance in *Escherichia coli*. *Anti Agent Chemother* 1986;30:127-31.
- 17-Fukushima H, Hoshina K, Gomyoda M. 2000 Selective isolation of eae-positive strains of shiga-toxin producing *Escherichia coli*. *Clinical Microbiol*. 38:1684-1687.
- ۱۸- شریفی سرآسیابی، ثریا. بررسی پاره ای از خصوصیات فیزیولوژیک اشریشیاکلی های جداشده از نمونه های ادرار و مدفوع جهت شناسایی سویه انتروهموراژیک O157:H7. همراه با تعیین الگوی مقاومت میکروبی باکتریهای جداشده. پایان نامه، دانشکده پزشکی کرمان، بهمن ماه ۸۰، با شماره ثبت ۲۲۷۷.
- 19 Mannazzu I, Guerra E, Strabbioli E, Strabbioli D, Pediconi D, Falichenti F. The vanadate-tolerant yeast *Hansenula polymorpha* undergoes cellular reorganization during growth in, and recovery from the presence of vanadate *Microbiol* 1999; 144:2589-97.
- 20 Farewell A, Nyström T. The cadmium-stress stimulon of *Escherichia coli* K₁₂. *Microbiol* 1998;144:2589-97.